

prohlášení ve sporu se zřetelem k tomu, co bylo předmětem sporu a co bylo předneseno oběma stranami a co vyplývalo z korespondence, jež uznána byla navzájem za pravou a správnou, nemůže býti vykládáno jinak, než že žalobkyně sama uznávala vedlejší intervenientku za příjemce poukázky ve smyslu §§ 1400 i 1403 obč. zákona, a že pak neprávem v odvolání zaujímalá stanovisko odchylné, aniž měla pro to náležitý podklad ve svém přednesu v první stolici. Protože tu nejde o průvodní otázku, o hodnocení důkazů, nýbrž o právní posouzení, jež také nejvyšší soud může samostatně předsevzítí, a s jeho hlediska není potřeba dalšího doplnění přednesu nebo průvodního řízení, jak měl za to odvolací soud, bylo rekursu vyhověti.

Čís. 12462.

Místní dráhy.

Dozorčí úřad může sprostiti místní dráhy jen od zřízení některého z druhů bezpečnostních opatření předepsaných pro prvotřídní dráhy, není však oprávněn sprostiti místní dráhu z povinnosti, by umístila výstražné tabule způsobem jejich účelu vyhovujícím. Dráha jest povinna udržovati výstražnou tabuli v takovém stavu, by byla spatřitelná alespoň na 14 m od kolejnic.

(Rozh. ze dne 18. března 1933, Rv I 2166/31.)

Žalobcův automobil střetl se na přejezdu místní dráhy Brandýs n. L.—Neratovice s vlakem a byl poškozen. Žalobě na dráhu o náhradu škody bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolatelce nelze přisvědčiti, že na její zavinění bylo by lze souditi jen, kdyby bylo dokázáno, že správa dráhy dala umístiti výstražnou tabuli »pozor na vlak« na jiném místě a jinak, než jak uznalo ministerstvo železnic. Neboť dozorčí úřad může sprostiti místní dráhy podle čl. I. zákona z 31. prosince 1894 čís. 2 ř. zák. z roku 1895 a zákona z 8. srpna 1910 čís. 149 ř. zák. jen od zřízení některého z druhů bezpečnostních opatření předepsaných pro prvotřídní dráhy, by jí k vůli usnadnění provozu podniku byly ušetřeny náklady na zřízení slevného nařízení, nepřiměřené její hospodářské způsobilosti. V souzeném případě však vůbec o takovou úlevu nejde, nýbrž o to, zda výstražná tabule s nápisem »pozor na vlak«, z jejíhož zřízení dráha sprostěna nebyla, byla umístěna tak, aby plnila svůj účel. Není proto dozorčí úřad podle řečených zákonů ani oprávněn sprostiti místní dráhu z povinnosti, by umístila výstražné tabule způsobem jejich účelu vyhovujícím a nesledoval by tím ani účel zákona, by totiž bylo dráze ušetřeno na nákladech zařizovacích, neboť různé umístění výstražné tabule nemůže míti patrný vliv na výšku pořizovacích nákladů. Dráha však ani netvrdí, že jí dozorčí úřad nařídil vztýčiti výstražnou tabuli v tom místě (5 m od kolejí) a takovým způsobem, jak tomu ve skutečnosti jest, a že jí sprostil povinnosti zříditi ji podle nařízení ministerstva ze dne 19. listopadu 1887 čís. 37553 tak, by

byla spatřitelnou nejméně na 14 m od kolejnic. Ale, i kdyby jí byl nařídil, postavit tabuli ve vzdálenosti 5 m od kolejí, nezbavovalo to správu dráhy povinnosti tabuli umístěnou i v této vzdálenosti nejen upravit, nýbrž i udržovati v takovém stavu, by vyhovovala svému účelu a zavčas upozorňovala osoby používající silnice na blízkost přejezdu, neboť to vyžadovala průměrná a odborná opatrnost (§§ 1297 a 1299 obč. zák.). O to více to platí, nenařídil-li dozorčí úřad vůbec, kde a jak má tabule býti umístěna a upravena. V každém případě se měla správa dráhy při tom řídit alespoň oním ministerským nařízením z 19. listopadu 1887, čís. 37553, poněvadž jím byla jednak vázána, jednak určovalo nařízení to nejmenší míru (srovnej se slovem »nejméně«) průměrné a odborné opatrnosti (§§ 1297 a 1299 obč. zák.) odvozenou z praktických zkušeností o tom, na jakou vzdálenost od kolejnic musí býti výstražná tabule spatřitelná, by splnila svůj účel. Porušila proto dráha tento předpis, ana neudržovala výstražnou tabuli v takovém stavu, by byla spatřitelná nejméně na 14 m od kolejnic; ale dopustila se zavinění i tím, že i bez ohledu na toto nařízení tak jednala. Neboť, ano jest zjištěno, že přejezd jest nepřehledný a že nic nepřipomíná blízkost přejezdu, nedbala ani průměrné ani odborné opatrnosti, ponechavši výstražnou tabuli jakožto jediné bezpečnostní opatření v zákrytu stranou a zamezivši její spatření až do těsné její blízkosti 5 m od kolejnic. Poukaz na pouliční dráhy, jež i bez výstražných tabulek jezdí prý ve velkých městech za velké frekvence větší rychlostí než tomu jest v souzeném případě, jest nemístný, poněvadž kolejnice pouličních drah jsou dobře znatelné a předvídatelné, kdežto v souzeném případě jde o úplně krytý a nepředvídatelný přejezd. An následkem nedostatečného způsobu umístění výstražné tabule nemohl řidič žalobcova auta zavčas postřehnouti, že se blíží k přejezdu železniční trati a tím vznikla škodná událost, jest i příčinná souvislost mezi zanedbáním povinné péče dráhy a škodnou událostí v příčinné souvislosti a nezáleží na tom, zda jest v rozporu se spisy doplňující zjištění odvolacího soudu, že výstražná tabule jest spatřitelná i z auta na 5 m od kolejnic, jak odpůrkyně dovolatelky vytýká, a nezáleží ani na tom, zda jest správný právní názor odvolacího soudu napadený rovněž odpůrkyní dovolatelky, že jest bezvýznamnou otázkou, zda bylo zapotřebí závor proto, že nebyla tvrzena změna poměrů.

Čís. 12463.

Odpíral-li dlužník zásadně provedení stavebních oprav, uložených mu pravoplatným rozsudkem, pro technickou nemožnost, není v tom, že věřitel nepřipustil stavitele, jehož poslal povinný ku provedení oprav teprve po povolení exekuce podle § 353 ex. ř., zřeknutí se nároku na provedení oprav po rozumu § 36 čís. 3 ex. ř.

Věřitel nebyl v tomto případě povinen postarati se o stavební povolení ku provedení oprav.

(Rozh. ze dne 23. března 1933, Rv II 546/31.)

Pravoplatným rozsudkem byla žalující společnost uznána povinnou opraviti škody vzniklé dolováním (ve Slezsku) na domech žalovaného